

A Uzlaşmanın etkileri

v Kötü insanlardan azizlere (Kol. 1:21-22)

— Mesele basit. Kötülük yaparak yaşadık ve bu nedenle sonsuz ölüme mahkum edildik. (Rom. 6:23; Vahiy 21:8).

— Kendi başımıza bu durumu değiştiremez ve kurtuluşumuzun bedelini ödeyemezdik (Mezmurlar 49:7-8).

— Ama Tanrı bizim için büyük bir plan hazırlamıştı:

(1) O, bizim günahlarımızın bedelini ödemek için çarmıhta öldü (Romalılar 5:8)

(2) İman, tövbe ve vaftiz yoluyla günahlarımızdan kurtuluruz ve Tanrı'nın önünde kusursuz ve suçsuz oluruz [aklanma] (Rom. 5:10; Kol. 1:22)

(3) Kutsal Ruh'un işi sayesinde hayatlarımız yavaş yavaş dönüşür ve Tanrı'nın önünde kutsal oluruz [kutsallaştırma] (Rom. 8:1; 2 Kor. 5:17)

v Sarsılmaz ve kararlı (Kol. 1:23)

— Bizler zaten aklanmış durumdayız, kutsallaştırılıyor, ama yolculuk henüz bitmedi. Yoldan sapma ve hedefe ulaşamama riskiyle karşı karşıyayız. Bu nedenle Pavlus bize üç konuda öğüt verir (Kol. 1:23a):

(1) İmanla devam etmek: Petrus'un hapisten serbest bırakıldıktan sonra kapı açılana kadar kapıyı çaldığı gibi, ısrarcı olmak (Elçilerin İşleri 12:11-16)

(2) Sarsılmaz: İmanımız sağlam olmalı, Kutsal Kitap'ta öğrendiğimiz gerçeklere dayanmalıdır

(3) Kararlı: Sarsılmaz olmalı, “müjdenin umuduna” güvenmekten asla vazgeçmemeliyiz

B Umut

v Umut getirmek (Kol. 1:24-25)

— Gördüğümüz gibi, Tanrı'nın kurtuluşumuz için planı, İsa'nın ölümüne dayanır ve bizim aklanmamızı ve kutsallaştırılmamızı içerir. Ancak önemli bir şey eksikti: Bu planı kabul etmek için bir şekilde onu bilmemiz gerekiyordu. Bize onu açıklayacak birine ihtiyacımız vardı.

— İşte burada, Pavlus'un hizmetkarı olduğu “Tanrı'nın yönetimi” [Tanrı'nın koşulları, düşünceleri, insanları vb. düzenleme şekli] devreye girer (Kol. 1:25).

— Pavlus, bu planın bir parçası olmaktan sevinç duyuyordu, her ne kadar bu plan sıkıntılar da içeriyor olsa da (Kol. 1:24). Roma'da tutuklanmasından ölümüne kadar, Yeni Ahit'te korunmuş olan on dört mektubun en az yedisini yazdı.

— Pavlus, Tanrı'nın planının önemli bir parçasıydı ve bundan sevinç duyuyordu. Biz de başkalarını Mesih'i tanımaya yönlendirerek bu planın bir parçası olabiliriz. Bu bizim sevincimizdir!

v Tanrı'nın gizemi (Kol. 1:26-27)

— Pavlus, Mesih'in dirilişinden sonra kiliseye açıklanan bir gizemden bahseder (Kol. 1:26). O zamana kadar, bu gizem sadece kısmen anlaşılmıştı. Peki bu gizem nedir? “Mesih sizde, yüceliğin umudu” (Kol. 1:27).

- (1) Dünyanın kuruluşundan önce tasarlanmıştı (1 Petrus 1:20)
- (2) Meleklerle kısmen bildirildi (1 Petrus 1:12)
- (3) Adem ve Havva'ya ilk kez bir parça gösterildi (Yaratılış 3:15)
- (4) Peygamberlere açıklandı (1 Petrus 1:10-11)
- (5) İsa ilk olarak Yahudilere açıkladı (Matta 15:24)
- (6) Sonra tüm insanlara tam olarak açıklandı (Koloseliler 1:27)

— Bu gizemde hala ortaya çıkacak aşamalar var. Şimdi yüceltilme umuduyla yaşıyoruz. Ne büyük bir değişim! Ne büyük bir gizem! Günahkâr insanlar, İsa'nın kurtarıcı kanı sayesinde aklanır, kutsanır ve yüceltilir. Bu gizem, sonsuza dek araştırma konusu olmaya devam edecektir.

C Müjdenin gücü

v Müjdeyi duyurmak (Kol. 1:28-29)

— Pavlus müjdeyi nasıl duyurdu? Vaazlarının odak noktası çarmıha gerilen Mesih'ti (1 Korintliler 1:23). İnsanlar İsa'yı kabul ettikten sonra, onları mükemmelleşene kadar öğüt verdi ve öğretti (Koloseliler 1:28-29). Bunu nasıl yaptı?

- (1) Onlara Hristiyan doktrini ve uygulamalarını açıkladı (2. Selanikliler 2:15)
- (2) Onları müjdeyi reddetmenin sonuçları konusunda uyardı (İbraniler 10:25-29)
- (3) Onları sahte öğretmenlerin tehlikeleri konusunda uyardı (Elçilerin İşleri 20:29-30)

— Bir dakika... onları mükemmel hale getirmek mi? Ve sadece birkaçını değil... “herkesi”! (Koloseliler 1:28b).

— “Olgun” olarak çevrilen Yunanca kelime (*teleios*) mükemmel ve kusursuz anlamına gelir. Hristiyan olarak büyüme sürecinde, Tanrı'nın yasasının derinliğini ve onun gerekliliklerini derinden fark ederiz. Bu nedenle, amacımız Mesih İsa'da mükemmel olmaktır.